

РЕШЕНИЕ

№ 5789

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **5004** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 04.03.2011г., постановено по н.а.х.дело №11875/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 94-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ №67108/31.08.2010г., издадено от заместник-началник отдел ”ПП”-СДВР, В ЧАСТТА, с която на Х. В. Д., на основание чл.182, ал.1, т.4 ЗДВП е било наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от един месец и е потвърдил НП, В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ, с която за същото нарушение е било наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лева.

Така постановеното решение, в потвърдителната му част, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от Х. В. Д. с искане за отмяната му. Релевираните касационни основания са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, аргументирани в жалбата. В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв.Ж., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Ответникът по касационната жалба не се представлява в с.з. пред АС-София град и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С НП, потвърдено с обжалваното пред АС-София град решение, касаторът е санкциониран за това, че на 06.06.2010г., в [населено място], около 21.35 часа, управлявал л.а. "Ф.-Г." с ДКН:СА6783НР по [улица], с посока на движение от хотел "Плиска" към площад О. мост. Скоростта на движение на управлявания от него автомобил, в момента на засичането й-преди кръстовището с [улица], пред спирката на масовия градски транспорт от техническо средство-система за видеонаблюдение SENSIS 01_20100606_213535_6580 24.10.2010г., заснемаща и записваща часа, датата, скоростта и регистрационния номер на МПС, била 85 км/ч при ограничение със знак „B26"-50 км/ч. След като бил установен собственикът на автомобила, св.И. го призовала в службата си, където на 02.08.2010г., касаторът се явил. Саморъчно попълнил и подписал декларация, че на 06.06.2010г., около 21.35 часа той е управлявал автомобила. Заснетият от техническото средство видеоматериал бил показан на касатора. За извършеното нарушение, същият ден св.И. съставила АУАН №67108/02.08.2010г., в който касаторът саморъчно написал, че няма възражения.

Касационната инстанция намира, че така описаната фактическа обстановка е правилно установена от решаващия съд, като не е налице съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства-показанията на св.И. и П.-очевидци на видеоматериала от техническото средство, с което е установено нарушението, събрани в хода на съдебното следствие, съдържащите се в преписката писмени доказателства и допълнително събраните от съда, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Настоящата инстанция споделя изцяло доводите на СРС относно доказателствената сила и стойност на събраните по делото доказателствени материали. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че по делото не са събрани доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка и достоверността на събраните по делото други доказателствени средства, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Законосъобразни са и изводите на съда, че описаната в НП и установена по делото

фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна състава на нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, за което с НП е било наложено предвиденото в разпоредбата на чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП административно наказание „глоба” в размер на 150 лева. Размерът на глобата по чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП не е изменен със ЗИДЗДвП /обн.ДВ, бр.10 от 01.02.2011г., в сила от 07.02.2011г./ и не е налице по-благоприятен за нарушителя закон по отношение на това административно наказание.

С оглед гореизложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационни основания и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.03.2011г., постановено по н.а.х.дело №11875/2010г. по описа на Софийски районен съд, в обжалваната му част.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.